

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

แนวความคิดการดำเนินธุรกิจขององค์กรในปัจจุบันเริ่มมีแนวคิดที่เปลี่ยนแปลงไป จากอดีตที่มุ่งเน้นกำไร (Profit) เพียงอย่างเดียว มาเป็นการดำเนินธุรกิจที่มีความรับผิดชอบต่อสังคมควบคู่กับการสร้างความมั่งคั่งให้กับผู้มีส่วนได้เสียที่เกี่ยวข้องกับธุรกิจ เช่น ลูกค้า ผู้ถือหุ้น เจ้าหนี้ ผู้จำหน่ายวัตถุดิบ รวมถึงสังคมและสิ่งแวดล้อมมากขึ้น เนื่องจากในปัจจุบันผู้บริโภคซึ่งหมายถึงลูกค้าของธุรกิจ ได้ให้ความสำคัญกับการดูแลทรัพยากรและสิ่งแวดล้อมที่มีอยู่อย่างจำกัด ทำให้การเลือกซื้อสินค้าหรือบริการนอกจากจะพิจารณาจากคุณภาพ ราคา และประโยชน์ที่ได้รับแล้ว ผู้บริโภคยังคงพิจารณาเลือกซื้อสินค้าหรือบริการจากธุรกิจที่ให้ความสำคัญกับความรับผิดชอบต่อสังคมของธุรกิจ (Corporate Social Responsibility: CSR) กันมากขึ้นอีกด้วย

การดำเนินธุรกิจที่มีความรับผิดชอบต่อสังคม ซึ่งหมายถึง การประกอบกิจการด้วยความดูแลใส่ใจต่อผู้มีส่วนได้เสีย เศรษฐกิจ สังคม และสิ่งแวดล้อมอย่างมีคุณธรรม จริยธรรม และจรรยาบรรณ ตลอดจนมีธรรมาภิบาลเป็นเครื่องกำกับให้การดำเนินกิจกรรมต่าง ๆ เป็นไปด้วยความซื่อสัตย์สุจริต โปร่งใสและยุติธรรม จึงเป็นแนวทางที่ธุรกิจใช้เป็นแนวทางในการดำเนินธุรกิจในปัจจุบัน โดยองค์การระหว่างประเทศว่าด้วยการมาตรฐาน (International Organization for Standardization หรือ ISO) ได้พัฒนามาตรฐานว่าด้วยความรับผิดชอบต่อสังคม (ISO 26000: Social Responsibility) ซึ่งได้รับการยอมรับอย่างกว้างขวาง (ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย, 2555) ทั้งนี้สำนักงานมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมและสถาบันไทยพัฒนาได้จัดทำข้อตกลง (MOU) แนวร่วมการประกอบกิจการตามมาตรฐานความรับผิดชอบต่อสังคม ISO26000 โดยการให้ความรู้ความเข้าใจในมาตรฐาน ISO 26000 อย่างทั่วถึง และสามารถนำไปปฏิบัติใช้ในองค์กรได้อย่างถูกต้อง รวมทั้งเพื่อเป็นการเตรียมพร้อมรองรับการดำเนินธุรกิจที่จะต้องคำนึงถึงความรับผิดชอบต่อสังคมตามแนวทางที่สากลยอมรับและการเปิดตลาดเสรีในระดับภูมิภาคอาเซียนที่ซึ่งมาตรฐาน ISO 26000 ถูกระบุให้เป็นแนวในการดำเนินงานเพื่อสนับสนุนให้เกิดการพัฒนาเชิงเศรษฐกิจ - สังคมที่ยั่งยืนในหมู่ประเทศสมาชิกอาเซียนอย่างไรก็ตามมาตรฐาน ISO26000 เป็นข้อเสนอแนะที่ให้ธุรกิจนำไปปฏิบัติโดยสมัครใจ ไม่ได้มีข้อกำหนดเหมือนที่มีในมาตรฐานการรับรองฉบับอื่น ๆ (สำนักงานมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม, ออนไลน์)

สำหรับบทบัญญัติในรัฐธรรมนูญ พ.ศ. 2550 มาตรา 67 วรรคสองกำหนดให้การดำเนินโครงการหรือกิจกรรมที่อาจก่อให้เกิดผลกระทบต่อชุมชนอย่างรุนแรงทั้งทางด้านคุณภาพสิ่งแวดล้อม ทรัพยากรธรรมชาติและสุขภาพ จะกระทำมิได้ เว้นแต่จะได้ศึกษาและประเมินผลกระทบต่อคุณภาพสิ่งแวดล้อมและสุขภาพของประชาชนในชุมชน และจัดให้มีกระบวนการรับฟังความคิดเห็นของประชาชนและผู้มีส่วนได้เสียก่อน (ราชกิจจานุเบกษา, 2550: 19) ทำให้กิจการต่างๆ ต้องคำนึงถึงผลกระทบของการดำเนินธุรกิจต่อคุณภาพสิ่งแวดล้อมมากยิ่งขึ้น โดยเฉพาะอย่างยิ่งในการดำเนินโครงการที่อาจก่อให้เกิดผลกระทบต่อชุมชนอย่างรุนแรง ทั้งทางด้านคุณภาพสิ่งแวดล้อม ทรัพยากรธรรมชาติและสุขภาพจะต้องมีการจัดทำรายงานประเมินผลกระทบต่อคุณภาพสิ่งแวดล้อม (Environmental Impact Assessment: EIA) ทั้งนี้เนื่องจากธุรกิจในกลุ่มอุตสาหกรรมอสังหาริมทรัพย์และก่อสร้างมีการดำเนินงานที่อาจสร้างผลกระทบต่อสังคมและสิ่งแวดล้อม โดยเฉพาะอย่างยิ่งในปัจจุบันธุรกิจอสังหาริมทรัพย์และก่อสร้างเติบโตอย่างต่อเนื่องจากความต้องการที่อยู่อาศัยที่เพิ่มขึ้นทั้งในเขตกรุงเทพฯ ปริมณฑล และหัวเมืองใหญ่รวมทั้งมีการขยายการลงทุนไปในต่างจังหวัด เนื่องจากผลของการพัฒนาเส้นทางคมนาคมทำให้มีการเปิดโครงการในต่างจังหวัดมากขึ้น ซึ่งการก่อสร้างอาจส่งผลกระทบต่อสังคมและสิ่งแวดล้อมโดยรอบพื้นที่การก่อสร้างซึ่งส่วนใหญ่จะก่อสร้างในเขตอยู่ในชุมชนทั้งในเมืองและชานเมือง ผู้วิจัยจึงสนใจศึกษาถึงการเปิดเผยข้อมูลด้านสังคมและสิ่งแวดล้อมตามความสมัครใจของบริษัทในกลุ่มอุตสาหกรรมอสังหาริมทรัพย์และก่อสร้างที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย

จากการศึกษาวิจัยที่ผ่านมาพบว่า คุณภาพการเปิดเผยข้อมูลสิ่งแวดล้อมโดยเฉลี่ยของอุตสาหกรรมอยู่ในระดับค่อนข้างต่ำและระดับต่ำ (จอมขวัญ รัชตะวรรณ ,2549) บริษัทมีการเปิดเผยข้อมูลความรับผิดชอบต่อสังคมในระดับต่ำ (ณิชาวรรณ วิชัยดิษฐ และคณะ, 2555) รวมทั้งมีการเปิดเผยข้อมูลด้านสิ่งแวดล้อมตามความสมัครใจในระดับต่ำ (พฤกษา พังจิตต์ประไพ, 2551 และ สุณีย์ วัฒนะ, 2556) ซึ่งสอดคล้องกับ วิติมา กิ่งแก้ว (2555) ที่ศึกษาพบว่า บริษัทร้อยละ 23.40 มีระดับการเปิดเผยข้อมูลด้านสิ่งแวดล้อมตามความสมัครใจ 0-9% ซึ่งจะเห็นว่าการศึกษาส่วนใหญ่พบว่าในอดีตที่ผ่านมากิจการต่าง ๆ มีการเปิดเผยข้อมูลด้านสังคมและสิ่งแวดล้อมอยู่ในระดับต่ำ

มีงานวิจัยในอดีตหลายงานที่ศึกษาปัจจัยต่าง ๆ ที่มีความสัมพันธ์กับการเปิดเผยข้อมูลด้านสังคมและสิ่งแวดล้อม และมีผลการศึกษาที่แตกต่างกันไป สำหรับการศึกษาคความสัมพันธ์ระหว่างผลการดำเนินงานกับการเปิดเผยข้อมูลด้านสังคมและสิ่งแวดล้อมนั้น มีงานวิจัยที่พบความสัมพันธ์ระหว่างผลการดำเนินงานกับการเปิดเผยข้อมูลด้านสังคมและสิ่งแวดล้อม เช่น 1) Murcia and Santos (2012) พบว่า ความสามารถในการก่อก่อหนี้/ชำระหนี้มี

ความสัมพันธ์กับการเปิดเผยข้อมูลด้านสิ่งแวดล้อม 2) บุรณภพ สมเศรษฐ์ และคณะ (2556) ศึกษาพบว่า ปัจจัยกิจกรรมการแสดงความรับผิดชอบต่อสังคมด้านสิ่งแวดล้อมมีความสัมพันธ์เชิงบวกกับอัตราผลตอบแทนต่อสินทรัพย์ แต่ไม่พบความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยกิจกรรมการแสดงความรับผิดชอบต่อสังคมขององค์กรด้านการจ้างงานและชุมชนกับอัตราผลตอบแทนต่อสินทรัพย์ สำหรับงานวิจัยที่ไม่พบความสัมพันธ์ดังกล่าว เช่น 1) จูติมา กิ่งแก้ว (2555) ศึกษาพบว่าความสามารถในการทำไรไม่มีความสัมพันธ์กับระดับการเปิดเผยข้อมูลด้านสิ่งแวดล้อม 2) สุนีย์ วัฒนะ (2556) ศึกษาไม่พบความสัมพันธ์ระหว่างความสามารถในการทำกำไรและผลการดำเนินงานด้านการตลาดกับระดับการเปิดเผยข้อมูลโดยสมัครใจด้านสังคมและสิ่งแวดล้อม 3) บุรณภพ สมเศรษฐ์ และคณะ (2556) ศึกษาไม่พบความสัมพันธ์ระหว่างมูลค่าเพิ่มทางการตลาดกับปัจจัยกิจกรรมการแสดงความรับผิดชอบต่อสังคม

สำหรับการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยด้านขนาดของกิจการกับการเปิดเผยข้อมูลด้านสังคมและสิ่งแวดล้อม พบผลการศึกษาที่แตกต่างกันไป งานวิจัยที่พบความสัมพันธ์ระหว่างขนาดของกิจการกับการเปิดเผยข้อมูลด้านสังคมและสิ่งแวดล้อม เช่น 1) จอมขวัญ รัชตะวรรณ (2549) ศึกษาพบว่าบริษัทขนาดใหญ่จะมีคุณภาพการเปิดเผยข้อมูลดีกว่าบริษัทขนาดเล็ก 2) บุรณภพ สมเศรษฐ์ และคณะ (2556) ศึกษาพบความสัมพันธ์เชิงบวกระหว่างขนาดขององค์กรกับการทำกิจกรรมที่แสดงความรับผิดชอบต่อสังคมในด้านการจ้างงานและชุมชน แต่ไม่พบความสัมพันธ์ระหว่างขนาดขององค์กรกับการทำกิจกรรมที่แสดงความรับผิดชอบต่อสังคมด้านสิ่งแวดล้อม 3) สุนีย์ วัฒนะ (2556) ศึกษาพบว่าบริษัทขนาดใหญ่มีแนวโน้มที่จะเปิดเผยข้อมูลมากกว่าบริษัทขนาดเล็ก 4) ฉิววรรณ วิชัยดิษฐ และคณะ (2555) ศึกษาพบว่าขนาดของบริษัทมีความสัมพันธ์เชิงบวกกับการเปิดเผยข้อมูลความรับผิดชอบต่อสังคม 5) Brammer and Pavelin (2006) ศึกษาพบว่ากิจการที่มีขนาดใหญ่กว่าจะมีการเปิดเผยข้อมูลตามความสมัครใจด้านสิ่งแวดล้อมมากกว่าอีกทั้งยังพบว่าคุณภาพของการเปิดเผยข้อมูลมีความสัมพันธ์เชิงบวกกับขนาดของกิจการ อย่างไรก็ตามงานวิจัยที่ไม่พบความสัมพันธ์ดังกล่าว เช่น 1) จูติมา กิ่งแก้ว (2555) ที่ศึกษาพบว่า ขนาดของกิจการไม่มีความสัมพันธ์กับระดับการเปิดเผยข้อมูลด้านสิ่งแวดล้อม และ 2) Murcia and Santos (2012) ไม่พบความสัมพันธ์ของ ขนาด กิจการกับการเปิดเผยข้อมูลตามความสมัครใจ

จากผลการศึกษาข้างต้นผู้วิจัยจึงสนใจที่จะศึกษาการเปิดเผยข้อมูลด้านสังคมและสิ่งแวดล้อมในปัจจุบัน (รอบระยะเวลาบัญชีปี พ.ศ.2554 – พ.ศ.2556) เพื่อแสดงให้เห็นถึงแนวโน้มการเปิดเผยข้อมูลในช่วง 3 ปี รวมทั้งศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างผลการดำเนินงานกับการเปิดเผยข้อมูลด้านสังคมและสิ่งแวดล้อมของบริษัทในกลุ่มอุตสาหกรรมอสังหาริมทรัพย์และก่อสร้างที่จัด

ทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย เพื่อเป็นแนวทางการเปิดเผยข้อมูลด้านสังคมและสิ่งแวดล้อมของบริษัทในกลุ่มอุตสาหกรรมอสังหาริมทรัพย์และก่อสร้าง อีกทั้งยังเป็นแนวทางและสร้างแรงจูงใจให้บริษัทในกลุ่มอุตสาหกรรมอื่นที่สนใจเปิดเผยข้อมูลด้านสังคมและสิ่งแวดล้อมเพิ่มขึ้นในอนาคต

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาการเปิดเผยข้อมูลด้านสังคมและสิ่งแวดล้อมของบริษัทใน กลุ่มอุตสาหกรรมอสังหาริมทรัพย์และก่อสร้างที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย
2. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างผลการดำเนินงานกับการเปิดเผยข้อมูลด้านสังคมและสิ่งแวดล้อมของบริษัทในกลุ่มอุตสาหกรรมอสังหาริมทรัพย์และก่อสร้างที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย

คำถามการวิจัย

1. ผลการดำเนินงานของบริษัทมีความสัมพันธ์กับการเปิดเผยข้อมูลด้านสังคมและสิ่งแวดล้อม หรือไม่ อย่างไร
2. ขนาดของบริษัท (SIZE)มีความสัมพันธ์กับการเปิดเผยข้อมูลด้านสังคมและสิ่งแวดล้อม หรือไม่ อย่างไร

สมมติฐานการวิจัย

- สมมุติฐานที่ 1 ผลการดำเนินงานมีความสัมพันธ์กับการเปิดเผยข้อมูลด้านสังคม
- สมมุติฐานที่ 2 ผลการดำเนินงานมีความสัมพันธ์กับการเปิดเผยข้อมูลด้านสิ่งแวดล้อม
- สมมุติฐานที่ 3 ผลการดำเนินงานมีความสัมพันธ์กับการเปิดเผยข้อมูลด้านสังคมและสิ่งแวดล้อม

ขอบเขตของการวิจัย

1. ขอบเขตด้านเนื้อหา

1.1 ตัวแปรอิสระคือ ผลการดำเนินงานที่ใช้ในการศึกษาพิจารณาจาก อัตราส่วนผลตอบแทนต่อสินทรัพย์รวม (ROA) มูลค่าเพิ่มทางการตลาด (MVA) และขนาดของบริษัท (SIZE) โดยใช้ข้อมูลจากงบการเงิน แบบแสดงรายการข้อมูลประจำปี (แบบ 56-1) และรายงานประจำปี (Annual Report) ระหว่างปี พ.ศ.2554 – พ.ศ. 2556

1.2 ตัวแปรตามคือการเปิดเผยข้อมูลด้านสังคมและสิ่งแวดล้อม มีการกำหนดรายการที่ควรเปิดเผยดังนี้ (อ้างอิงการเปิดเผยข้อมูลจาก Mucia and Santos (2012))

1.2.1 การเปิดเผยข้อมูลด้านสังคม ประกอบด้วย

1. ข้อมูลทางการเงินเกี่ยวกับกิจกรรมทางสังคม

- รายงานมูลค่าเพิ่ม
- การกระจายคุณค่าสู่สังคม
- การลงทุนเพื่อสังคม
- ค่าใช้จ่ายในกิจกรรมเพื่อสังคม

2. ข้อมูลผลิตภัณฑ์และบริการ

- รายงานเกี่ยวกับข้อบังคับด้านความปลอดภัย
- การร้องเรียนต่อผลิตภัณฑ์และบริการ

3. ข้อมูลพนักงาน

- จำนวนพนักงาน
- เงินเดือนพนักงาน
- ผลประโยชน์พนักงาน
- ความพึงพอใจของพนักงาน
- ข้อมูลคนกลุ่มน้อยในองค์กร
- การพัฒนาพนักงาน โดยการให้ศึกษาและการอบรม
- ความปลอดภัยในสถานที่ทำงาน
- อุบัติเหตุในสถานที่ทำงาน
- ความสัมพันธ์กับสหภาพแรงงาน

1.2.2 การเปิดเผยข้อมูลด้านสิ่งแวดล้อม ประกอบด้วย

1. นโยบายด้านสิ่งแวดล้อม

- นโยบายสิ่งแวดล้อม
- เป้าหมาย จุดมุ่งหมายและวัตถุประสงค์ด้านสิ่งแวดล้อม
- การปฏิบัติตามข้อกำหนดด้านสิ่งแวดล้อม
- ความร่วมมือด้านสิ่งแวดล้อม
- รางวัลด้านสิ่งแวดล้อม

2. การจัดการและการตรวจสอบด้านสิ่งแวดล้อม

- การจัดการด้านสิ่งแวดล้อม
- ISO 14000
- มีการตรวจสอบด้านสิ่งแวดล้อม

3. ผลกระทบของผลิตภัณฑ์และบริการต่อสิ่งแวดล้อม

- ของเสียจากกระบวนการผลิต
- การบรรจุผลิตภัณฑ์
- การนำกลับมาใช้ใหม่
- การพัฒนาผลิตภัณฑ์ที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม
- ประสิทธิภาพการใช้น้ำในองค์กร
- ผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม
- การฟื้นฟูสิ่งแวดล้อมที่ได้รับความเสียหาย

4. พลังงาน

- การอนุรักษ์พลังงานและการใช้พลังงานในการดำเนินธุรกิจอย่างมีประสิทธิภาพ
- การใช้ของเสียมาใช้เป็นพลังงานในกระบวนการผลิตใหม่
- การพัฒนาแหล่งพลังงานทดแทนแห่งใหม่

5. ข้อมูลทางการเงินเกี่ยวกับสิ่งแวดล้อม

- การลงทุนด้านสิ่งแวดล้อม
- ต้นทุนและค่าใช้จ่ายด้านสิ่งแวดล้อม
- หนี้สินด้านสิ่งแวดล้อม

- ข้อมูลทางการบัญชีเกี่ยวกับประเด็นด้านสิ่งแวดล้อม
 - การประกันภัยด้านสิ่งแวดล้อม
 - สิทธิทรัพย์สินด้านสิ่งแวดล้อม
6. การศึกษาวิจัยเกี่ยวกับสิ่งแวดล้อม
- การศึกษาด้านสิ่งแวดล้อม
 - การวิจัยด้านสิ่งแวดล้อม
7. ข้อมูลเกี่ยวกับการ์บอนเครดิต
- กลไกการพัฒนาที่สะอาด
 - คาร์บอนเครดิต
 - การปล่อยก๊าซเรือนกระจก\
 - การซื้อขายคาร์บอนเครดิต
8. ข้อมูลอื่น ๆ เกี่ยวกับสิ่งแวดล้อม
- การเปิดเผยข้อมูลเกี่ยวกับความยั่งยืน
 - การจัดการป่าไม้
 - การตระหนักถึงความหลากหลายทางชีวภาพ
 - ผู้มีส่วนได้เสีย

2. ขอบเขตด้านประชากร

การศึกษาการเปิดเผยข้อมูลด้านสังคมและสิ่งแวดล้อมบริษัทในกลุ่มอุตสาหกรรมอสังหาริมทรัพย์และก่อสร้างที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย หมวดธุรกิจพัฒนาอสังหาริมทรัพย์และบริการรับเหมาก่อสร้างเนื่องจากหมวดธุรกิจดังกล่าวมีการดำเนินงานที่อาจสร้างผลกระทบต่อสังคมและสิ่งแวดล้อม โดยมีบริษัทในกลุ่มอุตสาหกรรมอสังหาริมทรัพย์และก่อสร้าง ณ วันที่ 31 ธันวาคม พ.ศ. 2556 จำนวน 62 บริษัท ซึ่งผู้วิจัยศึกษาจากประชากรทั้งหมด (ข้อมูล ณ วันที่ 31 ธันวาคม 2556 โดยไม่รวมบริษัทที่อยู่ในแผนฟื้นฟูธุรกิจขนาดกลาง (MAI) กองทุนต่าง ๆ บริษัทที่เข้าข่ายอาจถูกเพิกถอนและบริษัทที่ไม่มีข้อมูลงบการเงินครบตั้งแต่ปี 2554-2556)

3. ขอบเขตด้านระยะเวลา

ศึกษาข้อมูลจากงบการเงิน แบบแสดงรายการข้อมูลประจำปี (แบบ 56-1) และ รายงานประจำปี (Annual Report) ระหว่างปี พ.ศ. 2554 – พ.ศ. 2556 รวมระยะเวลา 3 ปี

นิยามศัพท์

<p>สิ่งแวดล้อม (Environmental) หมายถึง</p>	<p>สิ่งต่าง ๆ ที่อยู่รอบตัวเราทั้งสิ่งที่มีชีวิต สิ่งไม่มีชีวิตเห็นได้ด้วยตาเปล่าและไม่สามารถเห็นได้ด้วยตาเปล่า รวมทั้งสิ่งที่เกิดขึ้นโดยธรรมชาติและสิ่งที่มีมนุษย์เป็นผู้สร้างขึ้น หรืออาจจะกล่าวได้ว่าสิ่งแวดล้อมจะประกอบด้วยทรัพยากรธรรมชาติและทรัพยากรที่มนุษย์สร้างขึ้นในช่วงเวลาหนึ่งเพื่อสนองความต้องการของมนุษย์นั่นเอง</p>
<p>การเปิดเผยข้อมูลด้านสังคม หมายถึง (Disclosure of Social Information)</p>	<p>การเปิดเผยข้อมูลของธุรกิจเกี่ยวกับนโยบาย วิสัยทัศน์ และแนวความคิดของธุรกิจ ทั้งข้อมูลที่เป็นตัวเงิน (Financial Data) และข้อมูลที่ไม่เป็นตัวเงิน (Non-financial Data) เกี่ยวกับการจัดการธุรกิจไม่ให้มีผลกระทบต่อสังคมทั้งทางตรงหรือทางอ้อม เช่น การเปิดเผยข้อมูลการบำบัดน้ำเสีย ต้นทุนการลดมลพิษ และข้อมูลอื่นที่แสดงถึงการแสดงออกในเรื่องความรับผิดชอบต่อสังคม เป็นต้น</p>
<p>การเปิดเผยข้อมูลด้านสิ่งแวดล้อม หมายถึง (Disclosure of Environmental Information)</p>	<p>การเปิดเผยข้อมูลของธุรกิจเกี่ยวกับข้อมูลด้านสิ่งแวดล้อม ประกอบด้วย 1) นโยบายสิ่งแวดล้อม 2) การจัดการและการตรวจสอบสิ่งแวดล้อม 3) ผลกระทบของผลิตภัณฑ์และบริการต่อสิ่งแวดล้อม 4) ด้านพลังงาน 5) การเงินเกี่ยวกับกิจกรรมเพื่อสิ่งแวดล้อม 6) การศึกษาและวิจัยด้านสิ่งแวดล้อม และ 7) ข้อมูลอื่น ๆ ด้านสิ่งแวดล้อม</p>

อัตราผลตอบแทนต่อสินทรัพย์ หมายถึง (Return on Total Assets: ROA)	หมายถึง	อัตราส่วนเพื่อวัดความสามารถของกิจการในการ ก่อให้เกิดกำไรจากการลงทุนในสินทรัพย์ = กำไรสุทธิ / สินทรัพย์รวมถัวเฉลี่ย
มูลค่าเพิ่มทางการตลาด (Market Value Added)	หมายถึง	การวัดมูลค่าเพิ่มทางการตลาด = ราคาตลาดของหุ้น (ที่อยู่ในมือผู้ถือหุ้น) ณ วันสิ้นปี หักด้วย มูลค่าตามบัญชีของส่วนของผู้ถือหุ้นสามัญ (บรรณกฎ สมเศรษฐกิจ และคณะ 2556)
ขนาดของบริษัท (Size)	หมายถึง	ขนาดของธุรกิจโดยวัดจากมูลค่าสินทรัพย์รวม ณ วันที่ ทำการศึกษา

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ทราบถึงแนวโน้มการเปิดเผยข้อมูลด้านสังคมและสิ่งแวดล้อมในช่วงปี 2554-2556 โดยแยกตามการเปิดเผยข้อมูลแต่ละด้าน เพื่อใช้เป็นแนวทางสำหรับบริษัทที่สนใจเปิดเผยข้อมูลด้านสังคมและสิ่งแวดล้อมในอนาคตในการพิจารณาการเปิดเผยข้อมูลด้านสังคมและสิ่งแวดล้อมในอนาคต
2. เป็นแนวทางสำหรับผู้ที่เกี่ยวข้องศึกษาถึงความสัมพันธ์ระหว่างผลการดำเนินงานกับการเปิดเผยข้อมูลด้านสังคมและสิ่งแวดล้อม ว่าผลการดำเนินงานและขนาดของบริษัทจะมีความสัมพันธ์กับการเปิดเผยข้อมูลด้านสังคมและสิ่งแวดล้อมไปในทิศทางใด